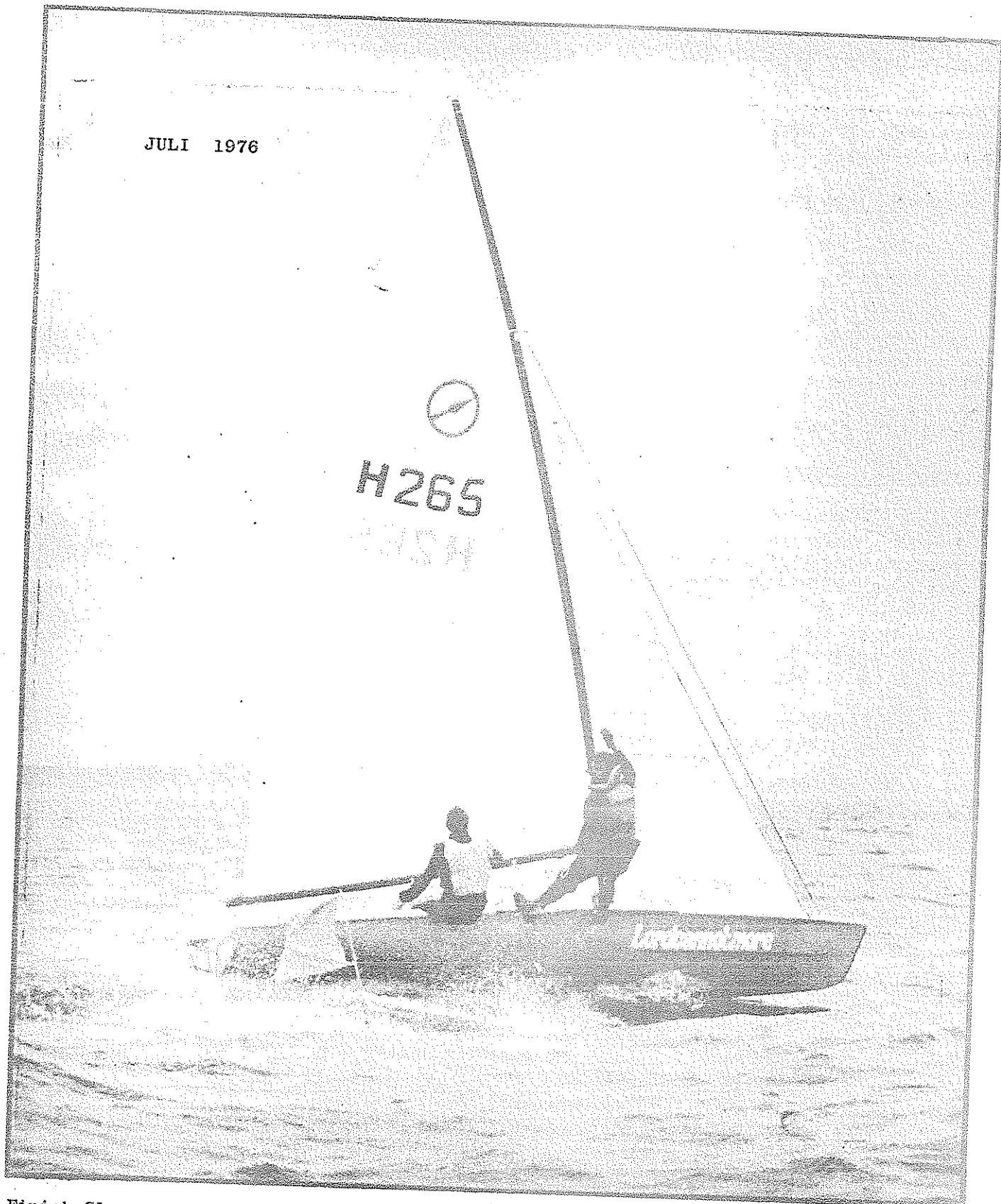

AVELIN FLITSEN

officieel orgaan der N J K O

5e jaargang
NR. 4.

JULI 1976

Finish Clemens en Thomas - Laatste race Flensburg 1976.

(foto Eric Veth).

Te koop JAVELIN in prima staat H86. Te bevragen: Wim Rutgers - 020-416940.

Te koop JAVELIN H54, uniek schip, Te bevragen: Joop den Broeder - 020-189590.

Te koop JAVELIN H175 + trailer , Te bevragen: Koos de Kemp - 020-212727 tst.260.

AL EEN KIST, DOOS OF KRAT VAN KRID GEHAD?

Getest te Langweer en vele andere warme oorden, en goedgekeurd ddo de Nederlandse Vereniging van Javelinzeilers.

FLENSBURG....., gezien door de rooskleurige brillen van 4 Javelin-gekken.

Alles ingepakt. Zelfs de blikopener niet vergeten (de blikken wel). Natuurlijk achter op het tijdschema. We moesten nog flink doorrijden om de afspraak van 4 uur bij grenspost "POPPE" te halen. Toch gered. Toen het:"Ach, laten we nog een kwartiertje wachten, want ze komen echt wel", ons danig de keel uit begon te hangen besloten we zelf de oversteek naar Flensburg te wagen.

Dit bleek op zich geen punt te zijn, wel 700km. degelijk Duits asphalt, en om ca. 01.00uur rees het "El-Dorado" voor ons op. Nu nog even de camping zoeken, waar de anderen al wel uitgebreid aan hun koele versnaperingen zouden zitten te nippen. MIS. Om 02.00uur hadden we systematisch iedere m² van de campings in de buurt afgezocht en zaten we zelf in Flensburg achter zo'n grote goudgele rakker.

De stemming kwam er behoorlijk in, want Hans had laten doorschemeren dat het mijn verjaardag was. Dit bleek voor de autochtonen voldoende reden om om het hardst te roepen: "Die nächste runde ist für mich". Wat zoveel bleek te betekenen als: zuip-je-maar-lam-want-er-is-genoege.

Toen dit danig uit de hand dreigde te lopen realiseerde Hans zich gelukkig waarvoor we eigenlijk naar Flensburg waren gekomen. Hij maakte kennis met 2m³ Duitser, die voorzitter van alle sportverenigen in en om Flensburg was.

Alle "Kameraden" zeilschollhouders werden uit bed gebeld en deelden broederlijk mee dat "die Holländische Freunden" of een week te vroeg of een week te laat waren gekomen. Een harde klap. Nou ja Helaas begonnen om een uur of vier zelfs de barkrukken onstabiel te worden. Reden genoeg, om het aanbod van de eigenaresse van de kroeg en de 2m³ Duitser om bij hen te pitten gretig aan te nemen.

Hans heeft de volgende morgen contact kunnen krijgen met de bewoonde wereld, en via veel omwegen kwam Anne aan de lijn, die het navigatie probleem snel had opgelost. We controleerden nog even of het bier van de vorige avond werkelijk zo uitmuntend was, en we vertrokken naar de vereniging, waar we de anderen aantreffen.

Dirk en Hans waren niet de enigen met nachtelijke avonturen.

Na de misser bij de grens werd gedineerd in een autobahn restaurant, waar we een Duitse Javelinzeiler ontmoetten, die de guthed had op ons te wachten, en ons gedurende de laatste 300km. veilig door de Duitse nacht loodste, want zonder hem.....

Nadat de tentjes op een voetbalveld bij de jachthaven, met belichting van de auto's, waren opgezet, genoten wij van een korte doch heerlijke "nacht-rust" (koekkoek).

Na een echt Duits fröhstük genuttigd te hebben begon men aan de bootjes te klungelen. De zon deed dit gezellige gezicht opfleuren.

Om elf uur was iedereen bijna klaar, en na de instructies van Reimer kon de invasie op Denemarken plaatsvinden. De Javelin-vloot koos zee, en met een aardige bries in de zeilen voer men op Denemarken aan.

Niet als gewoonlijk was de Nederlandse ploeg het laatste.

Onder het genot van een pilsje gleden de boten door het prachtige zeilwater. Onderhand waren de supporterende Dames en Honden in Denemarken gearriveerd.

Daarna bezorgden wij het G"asthaus heel wat werk, daar het servies niet in grote getalen aanwezig was. Ach, wij kampeerdere lieten het ons best smaken.

Na de smulpartij begon de terugtocht. Op een aandringende uitnodiging van Thomas en Clemens stapte Marijke voor het eerst aan boord van een JAVELIN.

Met de bibbers in mijn benen stapte oftewel werd ik aan boord van de LORDCANNOT-MORE gedragen.

We gingen van start, en als medepassagiere mocht ik zowaar bij de looskleppen zitten. Alle touwetjes (pardon, lijntjes, zoals de stuurman het noemde), daar begreep ik geen ruk van. Al gauw kwam ik over mijn "fobie" voor Javelins heen. Ik begon me lichtelijk te vervelen en ging daarom ook maar eens over boord bungelen.

Op een gegeven moment was het gijpen geblazen. Als leek wist ik natuurlijk niet wat er gebeurde en lag al zowat over boord.

Ik mocht zowaar ook wat stuntelig in de trapeze hangen, terwijl (the boys" van een pilsje genoten. Ik, hangend in de trapeze, bleek een komisch gezicht te zijn, zodoende werd het op film gezet door een van de bijna overboord vallende "Veth-broeders"

Eindelijk dachten we de Duitse kust bereikt te hebben, maar dat was "quite wrong", zodat we op de spinnake (volgens mij een schattig gekleurd ballontje) richting huis gingen. Van al dat bier moesten Thomas en Clemens even uit de broek, waarna de boot een stuk sneller ging.

Lichtelijk verkleumd van de kou kwamen we dan toch bij de thuishaven aan, waar de meute al was gearriveerd.

Na een stevige "Quackerbursch" gedronken te hebben zetten we ons aan de "dish" wat wel voldoende voor een weeshuis leek. Het kostte echter weinig moeite om de pannen leeg te maken. Hierna verplaatsten wij ons naar de Zwijnenstal, waar het nodige aan pils werd geschonken en de liederen ook niet ontbraken.

Na veel "Spas" gemaakt te hebben moesten we toch proberen naar de tent te komen, wat voor Thomas en Clemens wel een probleem was.

Eindelijk in zijn tent aangeland begon Clemens te schreeuwen, uiteraard in het Duits, "Da sitzt eine Knotte in meine Schlafzak." De hilariteit was groot en uit menig tent werd een gesmoord hikken gehoord, maar eindelijk viel tóch de nacht in.

Na deze goddelijke stukjes proza van Krid, sorry Dirk, en de gezusters Blanken, onder vrienden beter bekend als Co en Rijk, zal ik trachten een staart aan dit verslag te breien.

De ochtend na de nacht hierboven ontwaakten wij matig verfrist, een enkeling zelfs in het geheel niet. (Hij ontwaakte wel hoor, maar niet verfrist).

Het was van dat weer waar we eind juni naar snakten, koud, regenachtig, winderig.

Allan en Dirk werden erop uit gestuurd om de dichtstbijzijnde warme broodjes bakker los te kopen, waarin ze aardig slaagden. Onderwijl probeerde Thomas nog wat door te slapen, waarin hij nauwelijks slaagde, en Cora en Marijke zorgden voor de koffie. Die koffie deed't'm. Ik weet niet meer hoe het zat, maar het kooktoestek was van Hans, het water van Allan, een ketel van Clemens, de suiker van Dirk, de koffie van Cora, en de aansteker was van mij. En toen moesten we nog alle zeilen bijzetten om de start te halen.

Windkracht 4 uit het noordoosten, een flinke kabbel een lekkere start, en scherp op de eerste boei aan.

De semi-olympische baan werd snel afgezeild, en na 1 uur en 15 minuten kwamen we over de lijn, gevolgd door Ulli en Uli, twee Oost-Friezen in OBELIX.

Kennelijk vergetend dat ze een kater moesten hebben legden Hans en Dirk beslag op de derde plaats. Nog voor we goed en wel voet aan wal hadden gezet werd op de overwinning gedronken, en dat om 12 uur 's ochtends.

De middag-race verliep als 's-ochtends, behalve dat we tegen het eind aardig werden opgejaagd door Hans van Hove en Clemens.

De Nederlandse Leeuw was nu werkelijk los, en na ons pakte Clemens het zilver, Hans van Hove kreeg het brons, en Hans Gisbertz werd 4.

Ah, en het regende maar.

En nu gaan we schol eten zoveel je maar lust.

15 auto's in colonne zwerven over de verlaten landwegen van Nord-Deutschland. Het regent en de reizigers zijn nat en vermoeid.

Het duurt niet al te lang of zij bereiken in het kielzog van opperhoofd Reimer het visrestaurant, waar al spoedig alle tafels bezet zijn.

De metersdikke waard sjouwt in een ongelooflijk tempo tonnen katoffelsalat aan, waarmee hij vooral Thomas een immens plezier doet.

Ikzelf heb mij in de nabijheid van den Dirk gesesselt, die graag nog wat wil oefenen voor een tentamen of examen (hotelvak), zodat ik verzekerd ben van enkele uitstekend gefileerde scholletjes. is

De verzvolgen hoeveelheid vis enorm. De Duitsers houden onderling een eetwedstrijd, en 10. 15 visjes verdwijnen in een en dezelfde maag.

Herr Waard rept zijn logge lichaam met een elegante snelheid tussen dit middeleeuws vreetfestijn, voortdurend volle schalen aanslepend. En natuurlijk wordt de kreet "Vis moet zwemmen" in ere gehouden.

Na 3 uur sind wir sat, en moeizaam hijsen we ons omhoog, slechts een berg graten achterlatend.

Zaterdag, het is droog, maar geen zon. De wind komt uit dezelfde richting, dus we varen dezelfde baan. 3 starts vandaag, en da's niet misselijk.

Het werden een paar heerlijk wedstrijden, vooral dankzij de pittige bries en de lange planeerrakken.

Alle drie de wedstrijden werden gewonnen door Allan en ondergetekende, waarbij Clemens 2x 2e werd en Hans van Hove de laatste race als 2e wist te eindigen.

Hoewel lichtelijk uitgeteld was het feest in het Nederlandse kamp die middag groot. Clemens won het vertrouwen van enkele inboorlingen en moest hun boten trimmen, wat hij kennelijk niet al te best deed.

Een en ander ontlokte ons het gezegde: "Allan is God, en Clemens is zijn profeet". Terwijl Greta (Ja, ja, onze mascotte is er ook weer) wat met Thomas speelt, koken Co en Rijk Ravioli met macaroni, waarna een begin wordt gemaakt met een langdurige borrel, waarvan vooral de kaas het slachtoffer werd.

Om beurten komen onze Duitse vrienden ons opzoeken en pikken een neutje rum, vodka, je-never, gin, bourbon, melk, campari, cola, schelvispek, pils, soep, rosé of water mee.

Gezelligheid kent geen tijd, maar helaas, de kaas is op, en de meeste flessen ook.

We bezoeken de Schweinestal waar niets te beleven is, laden zo'n 20 man in de Bedford en karren naar het "hotel" van de anderen, waar naar men zegt nog enige kratten pils staan te wachten.

Het gezegde klopt, en naarmate het later wordt worden de tongen lossen, en helemaal aan het eind van de avond (het begin van de ochtend) beloven we ook naar de Edersee te komen om daar de internationale verbroedering nog eens dunnetjes over te doen.

Zondagmorgen blijkt de wind aangewakkerd tot een fikse beaufort 5 - 6. Deze laatste race hoeven Allan en ik niet meer te starten, want die eerste plaats hebben we toch al, zodat we ons aan het filmen en foto's maken kunnen wijden. Daarvoor is een eivormig kajuitbootje gecharterd, dat in de baai afgemeerd ligt. In iets wat kleiner is dan een notedop peddel ik met eigenaar aan boord, waarna koers gezet wordt naar de steiger, waar Allan en apparatuur aan boord genomen worden.

Er mogen maar vier man aan boord (van de kustwacht), dus gaan er nog drie toeschouwers mee, die kennelijk proberen zeeziek te worden.

De planning is uitstekend, en we zijn dan ook tien minuten te laat aan de start. Bij de eerste boei laat onze profeet (Clemens) een steekje vallen, en weet te kenteren. Als 9e gaat hij om de eerste boei en dan begint zijn opmars. Bijna 500 meter ligt hij achter nr. 1, maar dankzij voortreffelijk spinnakerwerk (Thomas) gaat hij bijna twee keer zo snel als de anderen, en bij de tweede boei ligt Lordcannottmore aan de leiding, die hij niet meer afstaat.

Na 55 minuten gaan zij over de finish, gevolgd door een uit hun slof schietend team König/Reimer Ferber, en Anne die met Herman zeilde als 3.

En toen werd het droog, althans lang genoeg om de zeilen en tenten te laten drogen. Bij de prijsuitreiking werden de plaatsen van alle deelnemers voorgelezen, waarbij voor iedere deelnemer een miniflesje Rum/Quakenbusch en voor de winnaars een reuzef-es Hansen Präsident in een met "Quakenbusch-regatta" bedrukte haverzak met bijbehorende medaille.

En tien uur later waren we weer thuis, na een hevige regenbui op de Autobahn waarbij al het zout van de boten spoelde en na een uitstekend maal met natuurlijk voor Allan: IJS.

-----DIRK-----CORR-----MARIJKE-----ERIC-----DIRK-----CORR-----

Nieuwe Leden --- Eigenaren --- Namen ---- etc.etc.....

Na 4 jaar is ie terug, de verloren dochter, de H 83. Met deze boot zijn, dacht ik, alle in Nederland varende Javelins weer bekend.

Eigenaar van dit schip is Jan-Luc ter Heide - Molenstraat 23 - Meppel. Hij vaart op de Beulaker bij de Blauwe Hand.

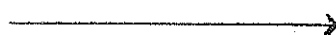
Ook de H84 is in andere handen overgegaan. De eigenaar is K.C. Röhrman, en zijn beide zoons Koert-J en Menno-S zijn jeugdldid geworden.

De "3-R Bros" zoals de H84 heet, vaart op Langweer en Zandvoort.

Onze Fanclub groeit. Wij mogen als donatrice noteren: Marijke Blanken, zuster van Cora, de vrouw van Thomas, die bemanning is bij Clemens. Zoek't maar uit. Haar eerste ervaring in de Javelin hebt U kunnen lezen in het verslag van Flensburg.

De H153 is eindelijk herdoopt. Hans en Dirk vonden de oude "Hot Chocolate" kennelijk niet zoet genoeg.

De boot heet nu "BROWN SUGAR".

Nu we erkend zijn, zijn we welkom op de Na-Braassem, georganiseerd door de W.V. Braassemmeer. Dit is een van de bekendste evenementen in Nederland, te vergelijken met een Brielse Maas in het groot, of met een sneekweek in een weekend. De inschrijving moet rechtstreeks bij de vereniging plaatsvinden. Inschrijfformulieren moeten bij Uw secretaris worden aangevraagd. (schriftelijk of telefonisch) Na de inschrijving bij de vereniging en betaling (f.16,-) ontvangt U het programma, waarin gegevens over starttijden, trailerstalling, camperen (kan bij het clubhuis) etc. etc....

De wedstrijden worden verzeild op zaterdag 25 en zondag 26 september.

Alle starts zullen meetellen voor onze jaarbeker.

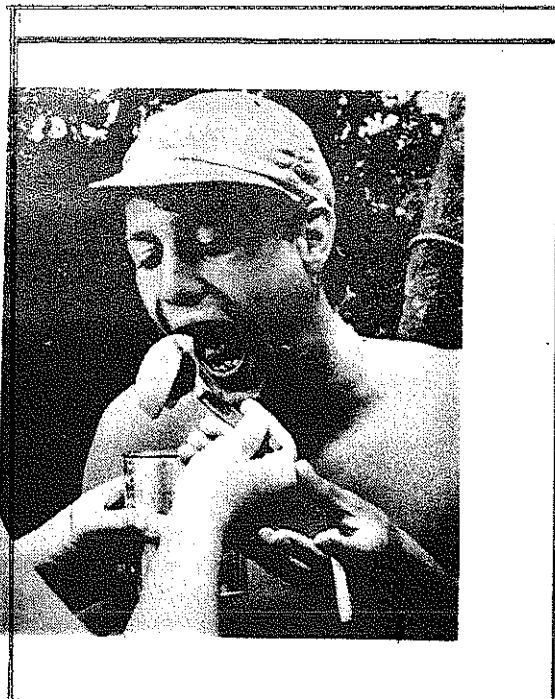
De wedstrijden staan open voor alle erkende klassen. De minimum deelname per klasse is 15 boten (Dus laat ons niet in de steek).

De inschrijving sluit op 1 september.

Dus uiterlijk 23 augustus moet een inschrijfformulier zijn aangevraagd bij:
Eric Veth - Nijenburg 112 - Amsterdam - 020-763122 of 440318.

De inschrijving is nu al geopend, dus schrijf nu in, voor je het vergeet.

doendoendoendoendoendoendoedoedoendoendoendoendoendoendoendoendoend

(advertentie)

AL EEN KIST, DOOS OF KRAT VAN
KRID
GEHAD???

Krid koelboxen, ijsdozen, koukisten, vriesvaten zijn verkrijgbaar in diverse maten en uitvoeringen. Standaardkleuren Rood, Wit en Blauw.
Al Uw PILS gegarandeerd 60 minuten koel met KRID.

Doe als hij.
Perzikken uit blik.
Perzikken lekker koel met KRID.

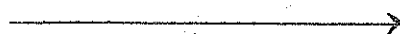
Goedgekeurd door de Ned. Ver. van
JAVELINZEILERS.

OSPREY versus JAVELIN.

Vlak voor Pinksteren ontvingen wij via Rob Mulder een uitnodiging om op de Grevelingen een paar wedstrijdjes tegen de Osprey's te varen. De Osprey is ontworpen voor de trials in 1952, waarbij toen de FD als beste gekozen werd.

Sinds enkele jaren worden de Osprey's tweedehands uit Engeland gehaald, en op de Grevelingen begint zich een kleine vloot te ontwikkelen. Zijn handicap is 83, dus maar 1 puntje langzamer dan de JAVELIN.

Door de korte termijn lukte het niet een flinke vloot bij elkaar te brengen, en wij werden vertegenwoordigd door Dick Ouwehand, Clemens en Allan. De laatste slechts 1 dagje.

TRIM en TUNING van de JAVELIN voor de ervaren JAVELIN zeiler.

Gezien de overvloed aan informatie in dit nummer komt dit leerzame stukje in vervolgrant in dit nummer te vervallen.
Het door vele lezertjes met spanning tegemoetgeziene deel III zal in ons volgende nummer gepubliceerd worden.

Hoewel menigeen verwachten zal in dit nummer verslagen te vinden van Langweer, overigens zeer geslaagd, en de Brielse Maas, overigens nogal vochtig, moet U ook daarvoor geduld hebben.

Wel hieronder als blijk van welslagen van de Brielse Maas, het JAVELIN LIED, dat in de toekomst bij feestelijke gelegenheden uit veler kelen zal opklinken.
De melodie is gejat van Willem Parel (W.Sonneveld, en de tekst is van Rik van Kessel.

DE JAVELIN-BALLADE.

Hier volgt dan het verhaal
van een der snelste boten
Drie zeilen droeg hij slechts
en soms geeneens geen drie.

Een zekre Peter Milne
bekend in tekenaars kring,
die tekende op een dag
dan dus de JA-VE-LIN.

REFREIN: Hij kan het planeren niet laten,
Hij planeert zo gauw als het kan
Dat hadden wij snel in de gaten,
En oo oo oo oo
Daar komen de JAVELINS an.

Geen storm of water of wind
kan onze JAVELIN dwingen
het water op te springen
Hoe raar men het soms ook vindt

Door Duitsers zeer gevreesd
vooral na een groot feest
Dan swingen we door de branding
Met dubbele energie.

REF:.....

Dus Engeland pas nu op
De Nederlanders komen
we winnen met deze club
al is 't maar in de pub.

En ik weet wie er straks tijdens de overtocht naar Engeland van ons gaan balen.
Juist, de andere passagiers.

AL EEN KIST DOOS OF KRAT VAN KRIDGEHADALEENKISTDOOS OF KRAT VAN KRIDGEHADALEENKISTDOOS OF KRAT
AL EEN KIST IOOS OF KRAT VAN KRID GEHAD?
AL EEN KIST DOOS OF KRAT VAN KRIDGEHADALEENKISTDOOS OF KRAT VAN KRIDGEHADALEENKISTDOOS OF KRAT

NEDERLANDSE JAVELINS STERK BIJ ROULETTE OP EDERSEE.

Eindelijk lukt het ons te vertrekken, zoals gewoonlijk mijlen achter op het tijdschema. Ons, dat zijn Joop (H54), zonder Vorschoter, Evert met Roel in H235, Clemens, zonder bemanning, want Thomas zwerft door Italië, in H265 en wij, in Some Like It Hot.

Rik en Hans, met Eyeball (H247) wachten en wachten en wachten aan de Nederlandse kant van de grens. Eenzelfde vrijetijdsbesteding wordt gepleegd door Hans Gisbertz aan de Duitse kant. Voordeel van dat lange wachten is dat de hereniging erg hartelijk verloopt. Het circus is compleet en het konvooi van zes Javelins maakt zich op om de Duitse Autobahnen onveilig te maken. Kilometer na kilometer glijdt weg onder het zwarte rubber en als de avond valt is het vanuit de lucht gezien een zilverkleurige spaghettisliert die door het Duitse Landschap trekt. Niet dat iemand het vanuit de lucht gezien heeft hoor.

We laten Kassel links liggen en draaien secundaire wegen op. De maan schijnt helder en plotseling zien we tussen het grillige geboomte zilveren stralen weerkaatst in het bladstille water van de Eder-stau-See, wat bij de meesten van ons de romantische gevoelens hoog doet opleven.

In het spookachtige licht kronkelen wij langzaam langs de oever van het meer omhoog. We volgen de moeilijk opgestelde bordjes "Javelin-regatta" en belanden voor een bruine kroeg. De deur vliegt open en nog voor ik goed en wel op de grond sta hangen er drie Duitse vrienden om mijn nek, die met een van ontroering verstikte stem (of kwam dat van het bier?) uitroepen: "Seid Ihr schon da".

"Na, das seht Ihr doch".

Of we willen of niet, we moeten mee, en praktisch hulpeloos worden we de bierpup ingedragen en de kreten "Daar moet op gedronken worden", en "Soviel Holländer", zijn niet van de lucht. Andere onschuldige café bezoekers vertrekken stilletjes.

"Tenten opzetten" wordt er gebruld, en ik neem met Clemens de honneurs waar, en laat de anderen in het donker worstelen.

Voorals Joop heeft het moeilijk met zijn prehistorische opblaasbare slaapzak, overblijfsel uit de oorlog '14-'18, en overgenomen van de onbekende soldaat.

Het eindigt ermee dat hij half in de tent van Rik en Hans overnacht.

Om 6.30 uur in de morgen drijven we de tent uit. De zon blakert al drie uur op het deek en de hitte houdt een belofte in voor de rest van de dag.

De eerste start is om drie uur, dus nog tijd genoeg.

De boten worden opgetuigd op de rotsige oever van een natuurlijke baai in het het stuwmeer.

Clemens zeilt zoals afgesproken te Flensburg, met Frauke, de vrouwelijke bevrouwing van Norbert, die dus zonder bemanning zit en met Joop het water kiest.

Ikzelf zeil met Hans-Jörg (Sprogies) en Allan met zijn broer Wolfgang. Hiermee zijn de teams goed gemischt en in een gebrekkig windje zeilen we een kleine drie kwartier naar de start.

De 470 krijgt de eerste start, daarna de FD, die massaal te vroeg over de lijn gaan, vermoedelijk om enkele broeders de kans te geven nog tijdig te starten, want slechts weinigen waren op tijd.

Het wordt een merkwaardige race, ja hoogst. De walletjes trekken enorm, maar je weet nooit van tevoren of het nu gunstig of ongunstig is, zodat vooral in het kruisrak vreemde plaatswisselingen voorkomen. Die eerste wedstrijd heeft iedereen aan de kop gelegen, en iedereen heeft het hele veld van achteren kunnen bekijken. De aandewindse boei was echter zodanig in een vernauwing van het vaarwater tussen twee hoge rotswanden geplaatst, dat geen zuchtje wing kon doordringen, zodat het hele veld op elkaar dreef.

Na twee-en een halve ronde en twee-en een half uur proberen winddraaiingen te ontwijken werd gefinisht, waarbij Reimer (nee toch) eerste bleek te zijn, Hans-Jörg met mijn kleine persoontje aan boord een tweede plaats veroverde, de Duitse kampioen van 1975 derde werd en Allan vier.

Uit de 19 starters was de klassering van de overige Nederlanders: H153 - 8, H265-11, H235 - 15, H54 - 16 en H247 moest opgeven.

Thuiskomen is een genot want we zijn uitgedraagd en we drinken, drinken, drinken....

Die zaterdagavond zijn we door organisator Hans Szymanski, die met zijn caravan en vrouw en kinderen op een terrascamping met uitzicht over het meer campeert, uitgenodigd op gerookte haan met zwiebelbrot, waarbij Wolf (kleine Wolf) voor een 30-liter vat bier zorgt.

Als het donker is wordt de film van Flensburg gedraaid tijdens de eerste Javelin-openluchtbioscoopfilmvoorstelling. Een daverend succes, waarbij het projectie scherm maar drie keer omviel. Twee keer door de wind, en twee keer omdat iemand er met zijn niet meer helemaal nuchtere hersens tegenaanliep. (Heb ik zeker niet goed geteld).

Wij besluiten de avond af te ronden met een ijsfeest en gaan op zoek naar een geschikte ijstent. Geen gemakkelijke opgave als je met zo'n 12 man op een camping staat, met slechts twee café's in de naaste omgeving als enige vaste bebouwing. Het eerste van de twee heeft een geweldige yskaart met wel 30 soorten in even zovele smaken. Helaas, het ys is op. We vinden dat we dan maar de kaart als souvenir moeten meenemen, doch herr eigenaar vindt dat plan minder geslaagd, zodat we zonder ijs en zonder kaart vertrekken. In de tweede herberg hebben we meer succes. De waardin ziet het wel zitten, en verwacht na het verkopen van enkele pakjes kouwe zoete ticep haar omzet met diverse merken te verhogen in de vorm van vele verkochte pilsjes. De dame krijgt gelijk en het wordt echt gezellig. Clemens weet nog een kaasje in zijn tent dat hij ijlings gaat halen, wat hem de volgende morgen doet uitroepen "Wo ist meine Käse?". Hoe kan iemand toch zo vergeetachtig zijn.

De zondag-start wordt eerst uitgesteld wegens windgebrek.

Het is wolkig in de bovenlucht, en volgens de Nederlandse weerdeskundigen moet er toch ergens een stevige bries zitten.

Dat klopte dan ook wel en met een pittig windje gaan we van start.

Allan neemt de leiding, doch wordt bij de windstille eerste boei door bijna het hele veld ingehaald. Kort na die boei wordt het helemaal windstil en met veel gijpen proberen we nog wat snelheid uit de boot te toveren.

De spinnakers gaan omhoog. We liggen nu met zes man vooraan, drie spinnakers over bakboord en drie over stuurboord. Dan, een geweldige vlag die recht van boven lijkt te komen, en de drie boten met hun spinnaker over bakboord slaan om, waarbij ook Allan. Het was een vuil vlagje.

Op het tweede aandewindse rak weet Allan weer bij te komen en voor te komen en blijft uitlopen, gelijke snelheid houdend met een aantal F.D's.

Bij de windstille boei begint de ellende echter opnieuw en een viertal boten drijven op hem in, waaronder Rik van Kessel en Hans-Jörg,

Rik weet zelfs voor Allan te komen. Dan krijgen beiden 20 meter voor ons een vlag en het duurt 3 minuten voor wij opzelfde punt zijn aangekomen. We liggen dan 300m achter.

De volgende vlag komt van achter en 2 Duitsers lopen ons voorbij, terwijl Allan met Rik om de eerste plaats vecht.

Het laatste kruisrak naar de finish. Enorme windvlagen komen uit de lucht vallen, gevolgd door fantastische windstiltes. De winddraaiingen zijn zo sterk dat je kan varen met je fok over stuurboord en het grootzeil over bakboord.

Op de lijn pakt Allan Rik en vlak voor de lijn pakken wij een Duitser.

Allan is 1, Rik 2, Klaus Rickert weer 3, Hans-Jörg 4, Clemens 7, Hans Gisbertz 9, Joop 13 en Evert 18.

Op weg naar huis nemen de vlagen af en de wind wakkert wat aan, zodat we toch nog even vol in de trapeze kunnen. Al met al toch een lekker dagje, al weet ik nu wel hoe een ping-pong bal zich voelt na een finalematch. Uitgeteld en platgeslagen.

Boten afbreken, tenten afbreken, afscheid nemen, natuurlijk met ijs, in dit geval getrakteerd door Allan en nog even mijmeren over volgend jaar.

Eigenlijk best een lekker oord om volgend jaar een weekje in trainingskamp te gaan.

In de buurt is een herberg die we met zo'n 20 man kunnen afhuren. Wie weet.

En met tranen in de ogen zeggen onze vrienden vaarwel. "Bis Enkhuizen".

763122

Dit is een stuk van Piet.

Piet is een trouwe Javelinzeiler en daarom ging hij het 'n keertje in de simoen proberen. Hier dan zijn relaas, het stamt van de Brielse Maas.

JAVELIN ZEILERS -HANGEN EN WURGEN - IN DE SIMOEN.

Piet Alblas.

Zondagmiddag rond tweeën varen wij in een 4.85 naar de start waar wij zoals gewoonlijk te laat aankomen (hieraan herkent men de ware Javelin-zeiler-red.).

Na in de tweede lijn de start te zijn gepasseerd en met mijn voet in de zwaard-val geknoopt komen we in de buurt van de boei, waar wij opeens hoorden:

"Allez, manneke, Ge moet wijken, Ge ligt niet over bakboord".

Na deze man uitvoerig verteld te hebben dat hij moet oppassen met het peukjes uittrappen buiten boord kunnen wij de boei ronden, op naar het spinnaker-rak. Hier bleek onmiddellijk dat een chute geen overbodige luxe is. Ook bleek na veel vloeken en vier minuten dat het best zonder kan.

De eerste boei werd door ons gerond als tiende en dit bleef zo tijdens de rest van de race. Alleen kwamen de Gebr. Veth ons halverwege het tweede kruisrak voorbij. (Mag je niet meer doen hoor.).

Gezien deze ervaring kunnen wij vaststellen dat het peil in de Javelin onegeveer gelijk is aan het peil in de Simoen.

Ons motto is dan ook:

Wie geen JAVELIN heeft
Weet voorwaar niet dat hij leeft.

vrij naar: Jacob Cats.

In het volgende flitsende nummer van Javelin Flitsen leest U van dezelfde auteur:

JAVELIN zeilers gaan vreemd.

Van een Javelinzeiler die is doorgedrongen in het bolwerk van Neerlands Topzeilerij namelijk Medemblik.

Lees dan hoe onze zeiler zich krampachtig vastklampt aan derand bootje, lees dit fel-realistische verhaal van hoge golven en schuimvlokken.

Lees, hoe onze zeiler met een tandpasta-achtige glimlach op zijn gelaat langs de boeien gijpt, voor het alziend oog van de video.

Hoe hij de giek tegen het voorhoofd krijgt en met een echt Medembliks hoofd huiswaarts keert.

=====
=====
=====
Resten mij slechts nog enkele mededelingen:

1. Helaas kan ik de stand om de jaarbeker nog niet bekend maken, daar ik de uitslagen van de zondagrace van de Brielse Maas nog altijd niet van de werening ontvingen heb.

2. Voor alle ENGELANDVAARDERS:

Op de engelse kampioenschappen moeten alle boten een anker aan boord hebben met een ankerlijn van ca. 20meter. Het anker als omschreven in de klasse-reglementen.

Hierop wordt volgens het zeggen van de Engelsen voor de wedstrijden gecontroleerd.

Ook moten twee zwemvesten aan boord zijn, die onder bepaalde omstandigheden na het hijsen van een wimpel op het startschip gedragen moeten worden.

Het Javelin Kampioenschap wordt overigens samen met de CONDOR verzeild.

Kopieen van het programma kunnen op het U bekende adres aangevraagd worden.

4. Tot de volgende keer.